

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Fru Marianne Jelved nævnte, at målsætningen med vandmiljøplanen skulle opfyldes, og så vidt jeg forstod, var 1995 alt for sent. Et af målene eller hovedmålet var at reducere kvælstofudvaskningen med 127.000 t. Edb-maskinen har sagt, at de 50.000 t er nået. Om to måneder, når amternes målinger foreligger, vil vi se, om edb-maskinen har gættet rigtigt. Men o.k., selv om den har det – det må vi så håbe – mangler der altså 77.000 t. Hvis de nu ikke er fjernet om tre år, og hvis de 50.000 t, man gættede sig til var væk nu, rent faktisk ikke er væk, hvad vil Det Radikale Venstre så gøre? For så må man vel konstatere, at det, man satte i gang for tre år siden, var det forkerte, det hjalp faktisk ikke. Vil man så blive ved med at belaste landbruget? I øjeblikket er der intet, der beviser, at de ting, man satte i gang for tre år siden, var de rigtige. Der er intet belæg for at sige, at det var det rigtige, og at vi skal fortsætte ad den vej.

(Kort bemærkning).

Trøjborg (S):

Til fru Marianne Jelved, der på Det Radikale Venstres vegne dyrkede den tankegang lidt, at man kunne vælge samme miljøadministrationssystem for landbruget, som man har for de mere forurenende virksomheder i Danmark, at det er amterne, der igennem en særlig godkendelsesprocedure fastlægger, hvilket forureningsniveau man kan tillade for den enkelte virksomhed: Det er selvfølgelig en interessant tankegang, som jeg har forstået en række amtsrådspolitikere også fra mit eget parti har været optaget af, og jeg synes da også, det kan være interessant at dyrke den under udvalgsarbejdet.

Men man kan godt stille sig selv det spørgsmål – og det går jeg også ud fra at fru Marianne Jelved har gjort – at når vi nu har konstateret, at vandmiljøplanens krav ikke blev nået – det er vi enige om næsten alle sammen bortset fra hr. Aage Brusgaard – så ligger der en række muligheder foran os, som vi kan bruge for at nå målet. Diskussionen er så: Er det os, der skal træffe beslutningerne om at nå målene ved hjælp af disse midler, eller er det nogle andre led? Det er vel det, det handler om, det er vel de overvejelser, fru Marianne Jelved har gjort sig. Og dér

stod jeg så lidt tilbage med følelsen af, om dette ikke handler om at prøve at skyde ansvaret lidt fra sig og sige: Vi er tilhængere af regelstyringen, men det er nogle andre, der må træffe de konkrete afgørelser.

Jeg har ikke hidtil været den varme tilhænger af regelstyring, jeg har mere været tilhænger af at bruge den muskel, der ligger i markedsmekanismen, sådan at man indfører afgifter på handelsgødning, så det bedre kan betale sig at udnytte husdyrgødningen, og så den enkelte landmand får et økonomisk incitament. Vi har masser af eksempler på, at det er fornuftigt; des mere han sparer på handelsgødningen – hvis der er en afgift på – des mere tjener han i forhold til den situation, vi kender i dag.

Det ville også være i tråd med forurenerebetaler-princippet, at de, der nu skal have tilskud til en række investeringer, som skal til for at opfylde bl.a. de krav, der ligger i landbrugsministerens redegørelse, selv betaler for det.

Men mit hovedspørgsmål til fru Marianne Jelved var altså, om det i virkeligheden ikke er at flytte ansvaret fra Folketinget over til andre myndigheder.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Til hr. Løvig Simonsen om behandlingshyppighed: Jeg vil gerne understrege, at jeg sagde, at der diskuteres, og det kritiseres, at vi bruger behandlingshyppighed som et måleinstrument. Og så gav jeg tilsagn over for disse kritikere om, at vi gerne vil diskutere det. Men indtil videre er det dét, der er målsætningen.

Vi har også i Det Radikale Venstre overvejet, om man skulle gå ind og drøfte varierede afgifter for bekæmpelsesmidler, varieret efter deres miljøbelastende karakter, og det vil jeg også gerne give tilsagn om at vi gerne vil diskutere.

Til hr. Aage Brusgaard: Hvad sker der, hvis det ikke nås i 1995? Jeg sagde, at vi må gøre status i 1995 og vurdere, hvordan det så ser ud. Vil Det Radikale Venstre så blive ved med at belaste dansk landbrug? Jeg understregede i mit indlæg, at Det Radikale Venstre vedkender sig, at samfundet har nogle særlige interesser omkring landbruget.

Vi tror ikke på, at man kan drive et landbrug i Danmark – vi vil ikke medvirke til det – som er så totalt liberaliseret, som hr. Aage Brusgaard gerne vil gøre det til. Derfor er vi også parat til